

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Qvintvplicis Theologiæ - Positivæ videlicet, Asceticæ,
Polemicæ, Speculativæ, & Moralis complectens, Unà cum Appendice
Methodum compendiarium reformationis Ecclesiasticæ à Concilio
Tridentino factæ continente

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1679

Principium 13. Inanis est probatio, quæ sumitur ex Rei Domo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48233](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48233)

Sensus.

Hoc est, si Testis nitatur variis argumentis assertio-
suae probabilitatem conciliare, hoc ipso indicat, se certum
non esse de assertione sua, atque adeo ad probationem factio-
dam, dicendumque testimonium non admittitur.

Authoritas.

Desumptum est ex Alex. Consil. 50. n. 12. l. 5. apud
Sobat tr. 9. n. 491. & communi sensu Authorum.

Ratio.

Quia cum Testis testimonium de facto sensibus proprie-
percepto ferre debeat, merito repellitur à Judice, si alio
argumentis probare facti speciem nitatur.

Praxis.

Hinc deducitur 1. Eum, qui tantum profiteretur, se ab
audivisse, quod hoc vel illud crimen ab alio sit commissum
legitimum Testem esse non posse, uti Layman l. 3. tr. 6. c.
n. 5. cum pluribus à se ca. docet, & colligitur ex cap. Laym.
47. hoc tit. & communi axiomate, quo dicitur plus valere
cularum testem, quam auritos desem.

Deducitur 2. Si Testis probabilia duntaxat indicia
minis afferat, etiam in hoc casu testimonium illius legiti-
mum non esse, uti idem Laym. l. c. n. 7. cum pluribus ita
affirmat.

Deducitur 3. Non esse idoneum testimonium Titii, si
interrogatus à Judice, an Caius homicidium fecerit? affirmat
Caium Homicidam esse, & testimonii sui causam afferat,
illum ex domo occisi sanguine conspersum exire vidisse, quod
Titius hoc modo non deponit de ipso crimine, sed de indicio
duntaxat. Vide Laym. l. c. n. 7.

PRINCIPIUM XIII.

Inanis est probatio, quæ sumitur ex
Rei domo.

Sensus.

Hoc est, quando testimoniis aliqua causa decidenda
& pro Testibus non alii, quam Domestici habentur, per
interrogationem

ita ceteri debet probatio, ac si nullus Testis adhiberetur, excepta causâ matrimoniali, uti ex cap. Licet. 47. de Testib. colligitur.

Authoritas.

Definitum est ex cap. Ex literis. 24. de Testibus & alibi. Item ex le. de minore. 10. ff. de quaestionibus. Et le. 3. C. de Testibus; illâque approbant communiter doctores.

Ratio.

Quia, cum testimonium debeat omnem falsitatis suspitionem excludere, merito pro testimonio ferendo minus consentitur Personæ illæ, quas primum est ob arctissimam consuetudine, sanguinisque conjunctionem, aut servilem timorem, ad testimonium pro Reo, sive verum, sive falsum sit, se ad inclinari.

Praxis.

Hinc deducitur 1. Parentes & Liberos adversus se nec parentes ad testimonium admittendos esse, uti in le. Parentes. 6. C. de Testibus deciditur.

Deducitur 2. Nec Famulos & Ancillas, quos Reus de domo sua produxerit, pro legitimis Testibus agnoscendos esse, uti in le. Servi. 7. ff. de Testibus deciditur, idemque de Libertis etiam sentiendum, ex le. Libertorum. 12. C. de Testibus colligitur.

Deducitur 3. Multo minus pro seipso Reum in sua causa testari posse, uti in le. Nullus. 10. ff. de Test. dicitur.

PRINCIPIUM XIV.

Non affert Testis efficax testimonium, nisi firmum adijciat Juramentum.

Sensus.

Hoc est, nisi Testis, antequam ferat testimonium, jure iuraturus, sive interrogetur, sive non, quæ pro utraque parte noverit, nullâ falsitate admixta, ex nullo odio, vel amore, aut pretio, ut ex Glossa cap. Fraternitatis. V. Juram. colligitur, non debet Testimonium illius legitimum haberi, nisi si juramentum à parte adversa remittatur, ut in cap. Tuis. de Test.